

сръдце у войскары-тѣ. (Откуда взилась въ войскѣ храбрость?) *P. 114.*
Земать ми са очитѣ плѣняюсь: Като нѣкой ся приближи до тоя
 палатѣ, земать му ся очитѣ отъ голѣмото блѣскателно лученіе. *X. II, 94.*

Зенгинъ* (*zenguin adj. t. Riche, opulent*). с. м. богатъ: Отбира-
 ше, пребираше, Сиромашъ не бендисаше, Сиромашъ сумъ, баръ юнакъ
 сумъ. Найде зенгинъ, та те даде. *M. 302.*

Зенгия* (*uzengui et uzengui s. t. Etrier*). с. ж. стремя: На сива
 койни виваше, На спно седло седеше, Флорин зенгин тычеше, Стреб-
 рена узда држеше. *Пс. 11—12 p. 163.* Стоянь сп дома отиде, Си стег-
 на коня ранена, Тури си нога въ зенгия. *M. 119.* Като ми научи чжриъ
 Арапинъ, Стегна коньо со златни зенгин, Та отиде на Скопѣ широко.
M. 143. Азъ направихъ примѣри за сѣдло, зингин и юзда отъ восакъ.
X. II, 56.

Зѣница с. ж. зрачекъ: Очи-ты имъ не лѣщать, на около поси-
 нивать, чловѣче-то (зѣница-та) въ око-то имъ ся расширява. *Л. Д.*
1871 p. 131. Да видишь народнѣ-тѣ честь ударена съ силнѣ стрѣлѣ
 и то въ самѣ-тѣ зеницѣ. *Л. Д. 1874 p. 179.*

Зѣпало Зѣплио с. м. зѣвака. *Бол.*

Зѣпнѣ м. св. разину ротъ. **Зѣпамъ** м. дл. зѣваю: А пакъ дѣ-
 ца-та ходяхъ въ училище за тоя гдѣ-то вѣе: да зѣпать изъ прозорцы-
 ты... *Л. Д. 1869 p. 162.* Многы Нѣмцы, глѣдающе таковы безкнижни-
 цы прости Българи да успѣвають добръ, зѣпѣтъ и ся чюдѣтъ. *Гн.*
197. Едно трепетно движеніе дърнаше устнѣтъ и държеше устата и
 зѣпнѣлы (*tenait sa bouche ouverte d'une horrible grandeur*). *T. 130.* Смѣ-
 шень бѣ той, като гледаше зѣпнѣлъ. *Tб. 17.* Сякы селени глѣдаха и
 зѣпаха на гоститѣ. *Зк. 39.* Какво зѣпнѣхте възъ мене! (*Was gafft ihr*
mich an?). *Рш. 19.* Отъ 10—12 години насѣмъ нѣе смѣ зѣпнѣли да
 чякамы рѣшеніе-то на черк. въпросъ. *Л. Д. 1870 p. 107.* **Зѣпане** с.
 с. зѣваніе: Длѣго-то сѣдѣніе по столове-ты и зѣпаніе изъ прозорцы-
 ты. *Л. Д. 1869 p. 190.*

Зерде* (*zerdem s. d. Aliment, nourriture préparée pour le voya-
 ge*). срб. зѣрде*—*gema n. eine art kalter Mehlspeise mit Honig, cibi
 genus*) с. с. родъ кушанья изъ муки съ медомъ: А всякий Четвъртъкъ
 имъ ся дава плавъ и зерде спорядъ турскый обичай. *Гн. 250.*

Зере* (*zira adv. p. t. Car, parce que; zîrè comm. pour zîrā*) со-
 юзъ ибо, потому-что, такъ какъ: Нареди Вело, нареди, девети столови,
 Зер ке ми дойдеъ Вело ле земските сеймени. *В. 360.* Стани ми, кон-
 че пизвади, Съ роино го вино напон, Со бѣлъ го оризъ назоби, Зере
 ся облогъ обложихъ Со чифутче друга вѣра. *M. 108.* Побѣгнале съ